

Soubory cookie nám pomáhají poskytovat, chránit a zlepšovat služby. Pokud budete náš web používat i nadále, vyjádříte tím svůj souhlas s našimi zásadami týkajícími se souborů cookie. Souhlasím

VYHLÁŠKA ZE DNE 19.9.1958 O PODMÍNKÁCH PROVOZU VOZIDEL NA SILNICÍCH**19.9.1958 | Sbírka:** 145/1958 Ú.I. | **Částka:** 78/1958

VZTAHY

Nadřazené: 54/1953 Sb.**Aktivní derogace:** 159/1955 Ú.I., 254/1953 Ú.I., 197/1953 Ú.I.**Pasivní derogace:** 32/1972 Sb., 53/1965 Sb.**145/1958 Ú.I.**

vyhláška
ministerstva dopravy
ze dne 19. září 1958
o podmínkách provozu vozidel na silnicích

Ministerstvo dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 16 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

Část první
Technické podmínky provozu vozidel

Oddíl 1

§ 1

Všeobecná ustanovení

(1) Na silnicích se smí užívat jen vozidel, která svou konstrukcí a vybavením a celkovým stavem neohrožují bezpečnost a plynulost provozu ani bezpečnost osob a majetku a která nepoškozují silnici. Za těchto podmínek mohou být vozidla poháněna motorickou silou jakéhokoliv druhu pohonu.

(2) Technické podmínky pro stavbu vozidel stanoví v dohodě s příslušnými orgány Státní úřad pro vynálezy a normalizaci v technických normách.

(3) Technické podmínky, jimž musí odpovídat vozidlo při provozu na silnicích, jsou stanoveny v §§ 7 až 50 této vyhlášky.

(4) Ustanovení platná pro motorová vozidla se vztahují - pokud není stanoveno jinak -

- a) na motorová vozidla, která nejsou vázána na koleje ani na elektrické vedení,
- b) přiměřeně na návěsy a přívěsy motorových vozidel.

§ 2

Způsobilost motorových vozidel k provozu

V provozu na silnicích se smí užívat motorových vozidel jen

- a) shodují-li se se schváleným typem (§ 3) nebo byla-li v jednotlivém případě schválena jejich technická způsobilost k provozu, a
- b) byla-li pro ně přidělena státní poznávací značka.

§ 3

Schvalování technické způsobilosti typů motorových vozidel

(1) O technické způsobilosti motorových vozidel, která mají být vyráběna hromadně (podle typu) nebo která mají být hromadně dovážena, rozhoduje na žádost výrobce nebo dovozce v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady ministerstvo dopravy nebo jím pověřený orgán. Hromadnou výrobou nebo hromadným dovozem se rozumí výroba nebo dovoz více než 50 vozidel celkem.

(2) Ministerstvo dopravy rozhodne podle konečného provedení prototypů nebo dovezených vozidel; může předepsat předložení podrobných výkresů brzd a řízení vozidla, charakteristiky motoru a schematického náčrtku chassis s rozložením celkové váhy na jednotlivé nápravy, provedení jízdních zkoušek vozidla a zkoušek jeho základní spotřeby na náklad žadatele, který je povinen motorové vozidlo dát pro jízdní zkoušku k použití na přiměřenou dobu. Při schvalování technické způsobilosti typů motorových vozidel se musí dbát toho, aby vozidla odpovídala podmínkám stanoveným podle § 1 a aby jejich provoz byl hospodárný.

(3) Byla-li zjištěna technická způsobilost typu motorového vozidla, schválí ministerstvo dopravy typ; schválení platí pro všechna hromadně vyrobená nebo hromadně dovezená vozidla, která schválenému typu odpovídají.

(4) Zjistí-li se při zkouškách motorového vozidla závady, určí ministerstvo dopravy přiměřenou lhůtu k jejich odstranění. Vydou-li po schválení technické způsobilosti motorového vozidla na jevo konstrukční nebo výrobní závady z hlediska bezpečnosti nebo hospodárnosti provozu, bezpečnosti při práci nebo hygieny, nařídí výrobní ministerstvo v dohodě s ministerstvem dopravy i během výroby jejich odstranění a určí k tomu přiměřenou lhůtu. U vozidel hromadně dovážených zajistí odstranění takových závad u výrobce na žádost ministerstva dopravy dovozce. Nebudou-li v určené lhůtě závady odstraněny, může ministerstvo dopravy schválení typu zrušit.

§ 4

Osvědčení a schválení způsobilosti motorového vozidla k provozu

(1) Výrobce, popř. dovozce osvědčí v technickém průkazu motorového vozidla pro každé motorové vozidlo vyrobené nebo dovezené, že se vozidlo shoduje se schváleným typem.

(2) Vzor technického průkazu motorového vozidla stanoví ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem dopravy.

(3) Schválení technické způsobilosti typu motorového vozidla platí až do trvalého vyřazení vozidla z provozu, nebyla-li změněna jeho podstatná část.

§ 5

Výjimky ze schvalování technické způsobilosti typů motorových vozidel k provozu

Schválení technické způsobilosti typů motorových vozidel není třeba pro motorová vozidla, jejichž rychlost nepřesahuje 15 km za hodinu. Toto ustanovení se nevztahuje na traktory kolové a pásové.

§ 6

Schvalování technické způsobilosti trolejbusů

Schvalování typů trolejbusů a vyzkoušení jednotlivých trolejbusů před uvedením do provozu se řídí předpisy platnými pro drážní vozidla.*) Pro schválení typu trolejbusu je nutno, aby ministerstvo dopravy potvrdilo, že schvalovaný typ odpovídá ustanovení § 45 této vyhlášky.

Oddíl 2

Technické podmínky provozu motorových vozidel

§ 7

Obrys motorových vozidel; úprava karosérie a korby

(1) Z obrysů motorového vozidla nesmí žádná část tak vyčnívat, aby ohrožovala provoz; zejména na přední části motorového vozidla nesmějí být předměty (okrasy apod.), které mají ostré hrany nebo hroty a výstupky. U motorových vozidel, jejichž technická způsobilost byla schválena po 1. lednu 1952, musí být dveřní kliky zapuštěny, jestliže by přesahovaly obrys motorového vozidla.

(2) Dveře a postranice motorových vozidel musí být zajištěny proti samovolnému otevření za jízdy. Dveřní závěsy vpředu ve směru jízdy musí mít

a) nákladní automobily a autobusy schválené do sériové výroby po 1. lednu 1960,

b) osobní automobily, jejichž technická způsobilost byla schválena po 1. lednu 1952.

§ 8

Rozměry motorových vozidel a jízdních souprav

(1) Nejvyšší přípustné rozměry motorových vozidel a jízdních souprav jsou

a) celková šířka	2,50 m
b) celková výška	4,00 m
c) celková délka nákladního automobilu se dvěma nápravami	10,00 m
autobusu se dvěma nápravami	12,00 m
(tyto délky se rozumějí mimo závěs pro přívěsy)	
motorového vozidla s návěsem	14,00 m
soupravy motorového vozidla s jedním přívěsem	18,00 m
soupravy motorového vozidla se dvěma přívěsy nebo s návěsem a jedním přívěsem	22,00 m

(2) Plachtové oblouky a plachtová kostra musí být snímatelné. Vozidla s užitečným zatížením (§ 57 odst. 5) větším než 3 také musí mít uprostřed výšku nejméně 1800 mm nebo musí být možno plachtové oblouky na tuto výšku nastavit; výška mezi podlahou karosérie a nejvyšším bodem plachtového oblouku nesmí přestoupit 3000 mm.

§ 9

Tlaky náprav a celková váha

(1) U motorových vozidel samotných nebo s návěsem a u přívěsů, jsou-li tato vozidla opatřena pneumatikami nebo jinými pružnými obručemi, nesmí tlak nápravy a celková váha v provozu překročit.

	tlak nápravy	celková váha
	v t	v t
a) u motorového vozidla se dvěma nápravami	9,0	14,0
b) u motorového vozidla se třemi nápravami	7,25	19,5
c) u motorového vozidla se čtyřmi a více nápravami	6,5	6,5
		násobeno počtem
d) u motorového vozidla s návěsem celkově o třech nápravách	8,0	19,5
celkově o čtyřech a více nápravách	7,25	6,5
		násobeno počtem
e) u přívěsů	6,0	6,0
		násobeno počtem
f) u jednonápravových přívěsů s oplemem	9,0	9,0

(2) Jestliže motorová vozidla mají plné pryžové obruče nebo obruče pružností jim rovnocenné, nesmí tlak jedné nápravy být větší než 4 t.

§ 10

Vzdálenost náprav a celková váha motorových vozidel a jízdních souprav

Celková váha (§ 57 odst. 7) nesmí v závislosti na vzdálenosti středů krajních náprav přesahovat u jedné skupiny náprav, u jednoho motorového vozidla nebo jedné jízdní soupravy tyto váhy:

při vzdálenosti středů krajních náprav v metrech	přípustná celková váha v t
od 1 m včetně do 2 m	14,50
od 2 m včetně do 3 m	15,00
od 3 m včetně do 4 m	16,25
od 4 m včetně do 5 m	17,50

při vzdálenosti středů krajních náprav v metrech	přípustná celková váha v t
od 5 m včetně do 6 m	18,75
od 6 m včetně do 7 m	20,00
od 7 m včetně do 8 m	21,25
od 8 m včetně do 9 m	22,50
od 9 m včetně do 10 m	23,75
od 10 m včetně do 11 m	25,00
od 11 m včetně do 12 m	26,25
od 12 m včetně do 13 m	27,50
od 13 m včetně do 14 m	28,75
od 14 m včetně do 15 m	30,00
od 15 m včetně do 16 m	31,25
od 16 m včetně do 17 m	32,50
od 17 m včetně do 18 m	33,75
od 18 m včetně do 19 m	35,00
od 19 m včetně do 20 m	36,25

§ 11

Celková váha pásových vozidel

Celková váha motorového vozidla, které se pohybuje zcela nebo zčásti na pásech, nesmí být větší než 18 t.

§ 12

Jízdní soupravy

(1) Jízdní soupravu smí tvořit jedno tažné motorové vozidlo a

- a) jeden nebo dva přívěsy, nebo
- b) jeden návěs, nebo
- c) jeden návěs a jeden přívěs.

(2) Jízdní souprava pro hromadnou přepravu osob může mít pouze jeden přívěs nebo jeden návěs pro přepravu osob; taková souprava může však mít ještě jeden jednonápravový přívěs pro přepravu nákladů.

§ 13

Celková váha přívěsu osobního automobilu a postranního nebo přívěsného vozíku motocyklu a skútru

Osobní automobily mohou mít přívěs a motocykly a skútry postranní nebo přívěsný vozík, jestliže jsou brzděna všechna kola tažného vozidla a jestliže celková váha

- a) přívěsu osobního automobilu není větší než 50 % pohotovostní váhy (§ 57 odst. 4) osobního automobilu,
- b) postranního nebo přívěsného vozíku motocyklu a skútru není větší než 60 % celkové váhy motocyklu a skútru.

§ 14

Brzdy motorových vozidel s výjimkou motocyklů a skútrů

(1) Motorové vozidlo musí mít dvě na sobě nezávislé brzdy, brzdu provozní (zpravidla nožní) a brzdu pomocnou (obvykle ruční), které musí vyhovovat ustanovení § 18.

(2) Kola brzděná každou touto brzdou musí být uspořádána souměrně po obou stranách podélné osy vozidla.

(3) Alespoň jedna z obou brzd musí působit přímo na brzdové plochy, připojené na kola buď pevně nebo prostřednictvím součástek, u nichž je vyloučeno selhání.

(4) Provozní brzda musí působit u dvounápravových vozidel na obě nápravy, s výjimkou zemědělských traktorů, kde může být brzděna pouze jedna náprava a to hnací. U vozidel s více nápravami musí provozní brzda působit nejméně na dvě třetiny náprav, při čemž tlak na brzděné nápravy musí odpovídat nejméně dvěma třetinám celkové váhy vozidla.

(5) Motorová vozidla musí být zařízena tak, aby mohla být brzděna motorem, trolejbusy elektrodynamickou brzdou.

(6) Ústrojí k ovládní pomocné brzdy musí být u motorových vozidel takové, aby zůstalo zajištěno v zabrzděné poloze mechanickým způsobem, i když řidič opustí vozidlo. Tato pomocná brzda musí být tak účinná, aby i bez použití brzdícího účinku motoru bylo lze zabránit otáčení kol plně zatíženého vozidla na silnicích se sklonem do 30 %. Je-li pomocná brzda ovládána vzduchem nebo kapalinou, musí jej ovládací ústrojí být naprosto odděleno od ovládacího ústrojí provozní brzdy. Brzdový klíč s pákou, čelisti a buben (popřípadě dílce kotoučové brzdy) mohou být společně s provozní brzdou.

(7) U motorových vozidel hnaných elektrickou energií z akumulátorů může jedna z obou brzd být brzdou odporovou nebo brzdou na krátko.

(8) Je-li pro činnost brzdového zařízení nezbytně nutné použít pomocného zdroje energie, nesmí se při zastavení motoru účinnost brzd snížit.

(9) Vozidla s brzdou, která se uvádí v činnost zásobníkem energie, musí být opatřena v případech, kdy účinné brzdění není možné bez použití nahromaděné energie, zařízením, které označuje opticky nebo akusticky, že energie již nedává záruku účinného brzdění.

(10) Motorová vozidla, jejichž celková váha přesahuje 7000 kg a byla vyrobena nebo dovezena po 1. červenci 1959, musí mít kromě brzd uvedených v odstavci 1 ještě odlehčovací brzdu (motorovou nebo jinou brzdou se stejným brzdícím účinkem).

(11) Motorová vozidla, která jsou používána k tahu přívěsů o větší celkové váze než 3500 kg nebo přívěsů o celkové váze menší, je-li však rychlost tažného motorového vozidla vyšší než 30 km/hod., a k tahu návěsů, musí být opatřena takovým zařízením, aby zároveň s provozní brzdou tažného vozidla mohly být uvedeny v činnost brzdy přívěsů a návěsů.

(12) Motorová vozidla, jichž se používá k tahu přívěsů nebo návěsů, musí být opatřena zařízením, které zajišťuje, že jejich provozní brzda nemůže být vyřazena z činnosti, jestliže přívěs nebo návěs se odpojí.

(13) Autobusy, jejichž celková váha přesahuje 8000 kg a nákladní automobily, jejichž celková váha přesahuje 16 000 kg, musí mít hlavní brzdové zařízení konstruované tak, aby při poruše přenosu síly k ovládní předních brzd se neporušil současně přenos síly k ovládní zadních brzd a opačně (brzdy dvouokruhové). Toto ustanovení platí pro vozidla vyrobená nebo dovezená po 1. lednu 1960.

(14) Plnicí otvory vyrovnávacích nádržek kapalinových brzd musí být snadno přístupné; nemá-li vyrovnávací nádržka zvláštní zařízení pro kontrolu výše hladiny její náplně, musí být výše hladiny snadno zjistitelná jiným způsobem.

§ 15

Brzdy motocyklů a skútrů

Motocykly a skútry musí mít dvě brzdy na sobě nezávislé, ovládané rukou nebo nohou a vyhovující ustanovení § 18; obě brzdy mají být uspořádány tak, aby mohly být obsluhovány odděleně. Motocykly a skútry musí být zařízeny tak, aby mohly být brzděny motorem.

§ 16

Brzdy přívěsů

(1) Přívěs, jehož celková váha přesahuje 750 kg, musí být - s výjimkou podle odstavce 3 - opatřen alespoň jednou brzdou; tato brzda musí působit nejméně na polovinu počtu všech kol, jež musí být uspořádána souměrně po obou stranách podélné osy přívěsu. Brzdy přívěsů, jejichž celková váha přesahuje 5500 kg, musí působit na všechna kola.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí také pro přívěsy, jejichž celková váha nepřesahuje 750 kg, je však větší než polovina pohotovostní váhy tažného vozidla.

(3) Brzdou nemusí být opatřeny

a) jednonápravové přívěsy, jejichž celková váha přesahuje 750 kg, není však větší než polovina pohotovostní váhy tažného vozidla,

b) přívěsy s protipožárním zařízením o celkové váze nepřesahující 900 kg.

(4) Brzdy přívěsu, jehož celková váha přesahuje 3500 kg, jakož i přívěsu o celkové váze do 3500 kg, jehož se užívá za motorovými vozidly s rychlostí vyšší než 30 km/hod., musí být zařízeny tak, aby mohly být uvedeny v činnost zároveň s provozní brzdou tažného vozidla. Jestliže celková váha přívěsu nepřesahuje 3500 kg, může mít do doby, kterou určí ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady, brzdu konstruovanou tak, aby byla uváděna v činnost sblížením přívěsu a tažného vozidla (nájezdová brzda), avšak jen tehdy není-li celková váha přívěsu větší než pohotovostní váha tažného vozidla; přívěsy určené pro přepravu osob musí mít vždy brzdy uváděné v pohyb pedálem provozní brzdy tažného vozidla.

(5) Brzda musí být tak účinná, aby bylo lze zabránit otáčení kol plně zatíženého odpojeného přívěsu při sklonu vozovky do 30 %.

(6) Přívěs, který je podle ustanovení předchozích odstavců opatřen brzdami, musí být vybaven zařízením, které zajišťuje jeho samočinné zastavení, jestliže přívěs odpojí; toto ustanovení neplatí pro jednonápravové přívěsy obytné ani pro přívěsy zavazadlové, jejichž celková váha přesahuje 750 kg, jsou-li tyto přívěsy opatřeny mimo hlavní závěs ještě pomocným zajištěním (řetězem, lanem nebo táhlem).

(7) Nemohou-li být brzdy přívěsu o celkové váze do 3500 kg, jehož se užívá výlučně za motorovými vozidly s rychlostí do 30 km/hod., obsluhovány řidičem tažného vozu a nemá-li takový přívěs brzdu nájezdovou, musí být obsluhovány brzdařem, který musí mít volný rozhled na vozovku. Toto ustanovení neplatí, jestliže pohotovostní váha tažného vozidla činí alespoň dvojnásobek celkové váhy přívěsu.

(8) V jízdní soupravě smí být použito pouze jediného přívěsu opatřeného nájezdovou brzdou. Přívěsy s nájezdovou brzdou nesmějí mít vzadu závěs k přivěšení dalšího přívěsu.

(9) Ustanovení předchozího odstavce se nevztahuje na

a) zemědělské a lesní hospodářské pracovní stroje, které mohou vykonávat práci podle svého určení jen při jízdě (pluhy, žací stroje apod.),

b) přívěsy, které mají kromě nájezdové brzdy ještě jinou brzdu.

(10) Každý přívěs musí být opatřen také ruční zajišťovací brzdou.

§ 17

Brzdy návěsů

(1) Návěs musí být opatřen brzdou zařízenou tak, aby mohla být uvedena v činnost zároveň s provozní brzdou tažného vozidla.

(2) Všechna kola návěsu musí být brzděna. Brzda návěsu musí být tak účinná, aby bylo lze zabránit otáčení kol plně zatíženého odpojeného návěsu při sklonu vozovky do 30 %.

(3) Každý návěs opatřený brzdou musí mít brzdové zařízení zajišťující jeho samočinné zastavení, odpojí-li se návěs.

(4) Každý návěs musí být opatřen také ruční zajišťovací brzdou.

§ 18

Účinnost brzd

(1) Brzdy motorových vozidel, jejichž technická způsobilost k provozu byla schválena před 1. lednem 1953, musí být schopny zastavit vozidlo na vzdálenost (od okamžiku sešlápnutí pedálu brzdy)

	provozní brzdou, kter	
	na	jen
	všechna	některá
	kola	kola
a) jde-li o motorová vozidla o nejvyšší rychlosti 30 km/hod., při rychlosti 20 km/hod.	5,2 m	7,7 m
b) jde-li o motorová vozidla o rychlosti přes 30 km/hod., při rychlosti 40 km/hod.	20,5 m	30,8 m

(2) Brzdy motorových vozidel, jejichž technická způsobilost byla schválena po 1. lednu 1953, musí být schopny zastavit vozidlo na vzdálenost

	provozní brzdou, kte	
	na	jen
	všechna	některá
	kola	kola
a) jde-li o motorová vozidla o nejvyšší rychlosti 30 km/hod., při rychlosti 20 km/hod.	3,8 m	5,2 m
b) jde-li o motorová vozidla o rychlosti přes 30 km/hod., nejvýše do 100 km/hod., při rychlosti 40 km/hod.	15,4 m	--
c) jde-li o motorová vozidla o rychlosti přes 100 km/hod., při rychlosti 40 km/hod.	12,5 m	--

(3) O účinnosti elektrodynamických brzd trolejbusů platí zvláštní předpisy.

(4) Brzdy přívěsů a návěsů musí mít stejnou účinnost jako brzdy motorových vozidel.

(5) Brzdy musí zastavit vozidlo na brzdnu dráhu uvedenou v předchozích odstavcích za normálních atmosférických poměrů na vodorovné, suché silnici s pevným povrchem jakéhokoliv druhu, za použití obvyklé síly, při plně zatíženém vozidle a s ohřátými bubny, aniž by vozidlo změnilo přímý směr jízdy.*)

(6) Účinnost brzd může být při rychlostech podle předchozích odstavců zkoušena také brzdoměrem; jeho typ a způsob použití výsledků měření musí být schváleny ministerstvem dopravy nebo orgánem jím zmocněným.

§ 19

Světlomety motorových vozidel s výjimkou motocyklů a skútrů

(1) Motorové vozidlo, jehož rychlost na rovině může přesahovat 20 km/hod., musí být opatřeno dvěma dálkovými světly s bílým nebo žlutým světlem umístěnými vpředu, jež jsou schopny účinně osvětlit vozovku za noci bez atmosférických poruch na vzdálenost nejméně 100 m dopředu.

(2) Mimo to musí být motorová vozidla uvedená v odstavci 1 opatřena dvěma tlumenými bílými nebo žlutými světly umístěnými vpředu, jež jsou v případě potřeby schopny účinně osvětlit vozovku za noci bez atmosférických poruch na vzdálenost

nejméně 30 m dopředu, aniž by oslňovaly uživatele sinice v kterémkoliv směru. Tlumená světla mohou být vestavěna do světlometů dálkových.

(3) Světlometry musí být zařízeny tak, aby řidič mohl současně zapínat jen jeden druh světel.

(4) Při zapnutí dálkových světlometů motorových vozidel se musí v zorném poli řidiče rozsvítit tmavomodré světlo. U zemědělských traktorů může zapnutí dálkových světlometů být návěštěno polohou páčky vypínače.

(5) Světlometry musí být ve stejné výši a ve stejné vzdálenosti od vnějších okrajů vozidla. Spodní hrana zrcadla nesmí být výše než 1 m nad vozovkou, u traktorů, jichž se užívá v polním a lesním hospodářství, ne výše než 1,20 m. Světlometry musí být na vozidle upevněny tak, aby nemohla nastat nezamýšlená změna v jejich seřízení nebo samovolná změna namáháním během provozu.

(6) U autobusů a nákladních automobilů musí být přední světlometry nezatiženého vozidla upraveny tak, aby střední paprsky dálkového světla jimi vrhaného dopadaly na vodorovnou vozovku ve vzdálenosti nejvýše 80 m, vozidla zatíženého ve vzdálenosti nejvýše 100 m.

(7) Příkon žárovek ve světlometech motorových vozidel smí být při středním provozním napětí nejvýše 50 W, u traktorů nejvýše 35 W. Rozptýlení světla musí být dosaženo žlábkováním zrcadel světlometů nebo jejich krycích skel, nebo vsazenými čočkami, nebo jiným vhodným zařízením. Světlometry a žárovky mohou být asymetricky cloněny.

(8) Pozorovací okénka, i barevná, na pouzdrech osvětlovacích zařízení musí být umístěna tak, aby nemohla být zaměňována s ukazateli směru nebo jinými znameními.

(9) Motorová vozidla o rychlosti větší než 10 km/hod., ale menší než 20 km/hod., musí být opatřena dvěma světlometry s bílým nebo žlutým světlem umístěnými vpředu, jež jsou schopny účinně osvětlovat vozovku za noci bez atmosférických poruch na vzdálenost nejméně 30 m dopředu, aniž by oslňovaly uživatele silnice v kterémkoliv směru.

(10) Pro světla motorových vozidel, jejichž nejvyšší rychlost nepřesahuje 10 km/hod., platí ustanovení § 48 odst. 1.

§ 20

Světlometry motocyklů a skútrů

(1) Motocykl a skútr musí být opatřeny nejméně jedním dálkovým světlometem a jedním tlumeným světlem podle ustanovení § 19 odst. 1 až 3.

(2) Příkon žárovek ve světlometech motocyklů a skútrů smí být při středním provozním napětí nejvýše 35 W. Rozptýlení světla musí být dosaženo žlábkováním zrcadel světlometů nebo jejich krycích skel, nebo vsazenými čočkami, nebo jiným vhodným zařízením. Světlometry a žárovky mohou být asymetricky cloněny.

§ 21

Pomocné světlometry

(1) Kromě světlometů předepsaných v § 19 může být použito k osvětlení vozovky jednoho nebo dvou pomocných světlometů (světlometů do mlhy, do zatáčky, široce zářících světlometů atd.). Přední okraje zrcadel pomocných světlometů nesmí být výše než u světlometů předepsaných v § 19; pomocné světlometry musí být zařízeny tak, aby je bylo možno zapínat jen společně s uvedenými světlometry nebo s obrysovými světly. Příkon každého z nich smí být nejvýše 35 W. Světlometry do mlhy musí být seřízeny tak, aby osvětlovaly vozovku na vzdálenost nejvíce 25 m před vozidlem. O barvě světel pomocných světlometů platí ustanovení § 19 odst. 1, o jejich upevnění § 19 odst. 5 a o pozorovacích okénkách § 19 odst. 8.

(2) Motorová vozidla mohou mít ještě hledací světlomet a světlomet zpětný. Na tyto světlometry se ustanovení odstavce 1 nevztahují. Hledací světlomet může mít bílé nebo slabě žluté světlo. Jeho zapínání musí být uspořádáno tak, aby mohl být zapnut jen společně s osvětlením státní poznávací značky a s obrysovými světly. Světlomet zpětný s bílým nebo slabě žlutým světlem je přípustný, jestliže je tak skloněn, že osvětluje vozovku do dálky nejvýše 10 m za vozidlem a jestliže může svítit jen současně s obrysovými dálkovými nebo tlumenými světly a při zapnutí zpětné rychlosti; toto ustanovení se nevztahuje na světlometry zemědělských traktorů a 0000motorových pojízdných strojů, určené k osvětlování přívěsného náradí výlučně při práci mimo silnice.

§ 22

Obrysová světla

(1) Každé motorové vozidlo - kromě motocyklů a skútrů - musí být opatřeno vpředu dvěma bílými obrysovými světly.

(2) Motocykl s postranním vozíkem musí být opatřen obrysovým světlem na vnější straně vozíku. Přívěsný vozík za motocyklem nebo skútrelem musí být opatřen dvěma obrysovými světly, je-li širší než šířka řídicího motocyklu nebo skútru; jinak stačí bílá odrazová skla na přední stěně přívěsného vozíku co nejbližší boční hraně.

(3) Přívěs a návěs musí být opatřen dvěma obrysovými světly, přesahují-li boční obrysy přívěsu a návěsu obrys tažného vozidla.

(4) Obrysová světla musí svítit dopředu bílým světlem; musí být viditelná za noci bez atmosférických poruch zpředu ze vzdálenosti 300 m od vozidla. Nesmějí oslňovat, příkon každého z nich nesmí být větší než 10 W. O pozorovacích okénkách platí ustanovení § 19 odst. 8.

(5) Obrysová světla musí označovat přibližně boční obrysy vozidla; musí být proto umístěna vpředu co nejbližší k vnějšímu obrysu vozidla, v žádném případě ne dále než 40 cm. Nejsou-li okraje skel světlometů vzdáleny více než 40 cm od vnějších obrysů motorového vozidla, mohou být obrysová světla vestavěna do světlometů nebo do předních přerušovaných směrových světel (§ 25 odst. 1); u přívěsu a návěsu musí být obrysová světla vždy umístěna těsně u vnějších obrysů přívěsu a návěsu.

(6) Autobusy a nákladní automobily s uzavřenou karosérií a jejich přívěsy a návěsy mohou být opatřeny nahoře na zadní stěně dvěma červenými obrysovými světly.

§ 23

Koncová a brzdová světla; osvětlení zadní státní poznávací značky

(1) Motorová vozidla musí mít vzadu dvě červená stejně silně svítící koncová světla; motocykly sólo a skútry musí mít jedno červené koncové světlo.

(2) Koncová světla musí být viditelná za noci bez atmosférických poruch na vzdálenost 30 m dozadu od vozidla. Účinná svítící plocha koncového světla musí být nejméně 10 cm². Použití čoček nebo zrcadel není přípustné.

(3) Koncová světla musí být umístěna ve stejné výši a jejich spodní okraj musí být ve výši 40 až 125 cm nad vozovkou. Vzdálenost jejich vnějších okrajů od bočních okrajů vozidla nesmí být větší než 40 cm. Motorová vozidla, s výjimkou motocyklů s postranním vozíkem, musí mít koncová světla ve stejné vzdálenosti od okrajů zadní stěny vozidla. Ustanovení o maximální výšce koncových světel se nevztahuje na traktory, jejichž technická způsobilost k provozu byla schválena před 1. lednem 1953, pokud výška jejich blatníků takové umístění nedovoluje. Má-li motorové vozidlo jako ukazatele směru pohyblivé rameno, musí být koncové světlo umístěno níže než rameno ukazatele.

(4) Každé motorové vozidlo musí mít vzadu jedno nebo dvě brzdová světla, která se rozsvítí i při vypnutém zapalování, jakmile se uvede v činnost provozní brzda motorového vozidla. Brzdová světla musí být červená nebo výjimečně oranžová, musí za dne zřetelně svítit a za tmy musí být snadno rozeznatelná od koncových světel. Při použití dvou brzdových světel musí být tato světla umístěna bezprostředně u světel koncových; jediné brzdové světlo musí být umístěno u levého koncového světla nebo uprostřed mezi oběma koncovými světly. Světelná intenzita brzdového světla, je-li seskupeno nebo sloučeno s koncovým světlem, musí být větší než intenzita koncového světla. Brzdová světla mohou být sloučena i s přerušovanými směrovými světly ukazatelů směru; v tom případě je brzdové světlo na straně zatáčení zastoupeno přerušovaným směrovým světlem ukazatele směru, avšak jen po dobu činnosti tohoto světla. Nejmenší příkon žárovek brzdových světel musí být 15 W.

(5) Ustanovení odstavce 3 neplatí pro traktory užívané v zemědělském a lesním hospodářství a pro motorové pojízdné stroje, nejsou-li opatřeny vzduchovými brzdami a nemohou-li překročit rychlost 30 km/ hod., při přívěsu a návěsu těchto vozidel, jakož i pro motocykly sólo, jejichž technická způsobilost k provozu byla schválena před 1. lednem 1953.

(6) Zadní státní poznávací značka motorového vozidla, musí být osvětlena světlem dopadajícím tak, aby byla čitelná za noci bez atmosférických poruch alespoň do vzdálenosti 20 m dozadu od vozidla.

(7) Červené koncové světlo a světlo zadní státní poznávací značky motorového vozidla se musí rozsvítit současně s kterýmkoliv světlem obrysovým, tlumeným, dálkovým, nebo pomocnými světlomety a zhasnout teprve, zhasnou-li tato světla.

§ 24

Odrázová skla

(1) Motorová vozidla - kromě motocyklů sólo a skútrů - musí být opatřeny dvěma červenými odrazovými skly, která musí být umístěna vzadu na vozidle souměrně po obou stranách. Dvounápravové přívěsy a návěsy musí být mimo to opatřeny po jednom červeném odrazovém skle na konci bočních stěn, a to na jejich dolejších okrajích.

(2) Motocykly sólo a skútry musí mít vzadu jedno červené odrazové sklo.

(3) Přívěsy a návěsy musí být opatřeny dvěma bílými odrazovými skly, umístěnými vpředu na dolejších vnějších okrajích přední stěny souměrně po obou stranách.

(4) Odrázové sklo může být kruhové nebo oválné; u přívěsů a návěsů musí mít od 1. ledna 1960 tvar rovnostranného trojúhelníku, jehož jeden vrchol je obrácen nahoru. Odrázové sklo musí mít účinnou plochu nejméně 20 cm². Spodní hrana odrazového skla nesmí být níže než 40 cm a výše než 100 cm nad zemí; boční vnější hrana musí být co nejbližší k bočním okrajům vozidla, ne však dále od nich než 40 cm. Odrázová skla nesmí být ničím zakryta ani zašpiněna. Červená odrazová skla mohou být zasazena do červených koncových světel, jestliže tato vyhovují shora uvedeným podmínkám. Ustanovení o maximální výšce odrazových skel se nevztahují na traktory, jejichž technická způsobilost k provozu byla schválena před 1. lednem 1953, pokud výška jejich blatníků takové umístění nedovoluje.

(5) Odrázová skla musí být viditelná za noci bez atmosférických poruch na vzdálenost nejméně 150 m, jsou-li osvětlena dvěma dálkovými světlomety.

§ 25

Ukazatel směru jízdy

(1) Motorová vozidla musí mít ukazatele směru jízdy.

Ukazatelem směru mohou být jen

- a) pohyblivá ramena, která se vysunují po té straně vozidla, na kterou řidič hodlá odbočit; tato ramena musí mít nepřerušované oranžové světlo, nebo
- b) pevná přerušovaná směrová světla (dále jen "blikače") s oranžovým světlem, umístěná po obou stranách vozidla na jeho bočních stěnách tak, aby byla viditelná zepředu i zezadu, nebo
- c) blikače s oranžovým nebo bílým světlem na nejzazším okraji napřed vozidla a s červeným nebo oranžovým světlem na nejzazším okraji vzadu vozidla.

Žádné jiné světlo na vozidle nesmí být přerušované. Blikače smějí být umístěny nejnižší 40 cm a nejvýše 190 cm od vozovky.

(2) Motorová vozidla delší než 8 m, mají-li blikače podle ustanovení odstavce 1 písm. c), musí mít ještě blikače na vhodném místě v první třetině vozidla po každé straně, a to nejvýše 190 cm od vozovky. V jízdních soupravách, u nichž motorová vozidla mají blikače podle ustanovení odstavce 1 písm. b) nebo c), musí mít návěs nebo poslední přívěs na nejzazším okraji vzadu po obou stranách blikače.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na motorové vozíky pro invalidy, motocykly, skútry a na traktory, které nemají budku pro řidiče.

(4) Motocykly a skútry mohou mít blikače. Tyto blikače musí mít oranžové světlo kupředu a červené nebo oranžové světlo nazad. Vpředu nesmějí být spodní okraje svítivých ploch blikačů níže než 60 cm od vozovky; vnitřní okraje svítivých ploch blikačů nesmějí být od sebe vzdáleny méně než je průměr krycího skla světlometu. Vzadu nesmějí být horní okraje svítivých ploch blikačů níže než je spodní okraj tabulky státní poznávací značky; vnitřní okraje svítivých ploch blikačů nesmějí být od sebe vzdáleny méně než je šířka tabulky státní poznávací značky.

(5) Účinná svítící plocha blikačů podle ustanovení odstavce 1 písm. b) nebo c) nákladních automobilů, jejichž užitečné zatížení přesahuje 1,5 také a autobusů, musí být nejméně 30 cm²; u těchto vozidel vyrobených nebo dovezených po 1. lednu 1959 nejméně 50 cm².

(6) Jsou-li ukazatelem směru pohyblivá ramena, musí být ramena tak velká, aby - jsou-li vychýlena nebo vysunuta - přesahovala největší šířku vozidla (jízdní soupravy) ve výšce své polohy nejméně o 15 cm. Nejsou-li vychýlena nebo vysunuta, nesmějí být viditelná. Ramena mohou vykonávat kývavý pohyb.

(7) Není-li ukazatel směru jízdy umístěn v zorném poli řidiče, musí být jeho poloha (činnost) řidiči návěstěna světlem na přístrojové desce nebo zvukovým signálem. Ukazatele směru jízdy musí být na vozidle umístěny tak, aby byla zajištěna jejich dokonalá viditelnost; rozhled řidiče nesmí být jimi rušen.

(8) Viditelnost ukazatelů směru nesmí být rušena vyčnívajícími částmi, jako záložními obručemi, nákladem apod. Zařízení a světla, která by bylo možno zaměňovat s ukazatelem směru, nejsou přípustná.

(9) Nejmenší příkon žárovek blikačů musí obecný 15 W.

§ 26

Řízení motorového vozidla a jeho umístění

(1) Řízení motorového vozidla a zatížení řízených kol musí být takové, aby se zřetelem k celkové váze a největší rychlosti vozidla bylo stále zajištěno snadné, rychlé a jisté vyhýbání, zatáčení a otáčení. Spoje součástí řídicího ústrojí se nesmí opotřebením tak uvolnit, aby mohlo dojít k jejich přerušování; šroubové spoje musí být dostatečně zajištěny.

(2) Všechna zařízení sloužící k obsluze motorového vozidla za jízdy (pedály, páky, rukojeti, vypínače, klíčky apod.) musí být umístěna tak, aby je řidič mohl snadno a bez nebezpečí záměny i ve mě ovládat, aniž by musel odvracet pozornost od vozovky. Osvětlení přístrojové desky musí mít samostatný vypínač a nesmí, je-li zapnuto, oslňovat řidiče.

§ 27

Zařízení pro zvukovou výstrahu

(1) Motorová vozidla - s výjimkou vozidel se železnými obručemi a vozidel pásových - musí mít alespoň jedno zařízení pro dostatečně hlasitou zvukovou výstrahu (elektrickou houkačku). Hladina zvuku elektrické houčky nesmí ve vzdálenosti 7 m v libovolném směru od houkačky překročit hodnotu 105 decibelů. Hladina zvuku měřena v ose houkačky vpředu ve vzdálenosti 7 m nesmí být nižší než 80 decibelů.

(2) Zařízení musí být způsobilé dát výstrahu vždy, jakmile je vozidlo v pohybu, a to i při vypnutém zapalování; musí být upevněno co možno vpředu na vozidle tak, aby směr zvuku souhlasil přibližně se směrem jízdy vozidla. Šíření zvuku nesmí být tlumeno karosérií.

(3) Zařízení musí vyvozovat nepřetržitý rovnoměrný zvuk stejné výše (také harmonický akord). Zařízení, která vydávají příliš silný nebo pronikavý zvuk nebo skřek, jako píšťaly, sirény, zvonky, gongy apod., nejsou přípustná; výjimky stanoví vyhláška č. 145/1956 Ú. I., o provozu na silnicích.

§ 28

Nádrže na palivo a palivové potrubí

(1) Nádrž na tekuté palivo - s výjimkou u motorových vozidel s pohonem naftovým a u traktorů - musí obsahovat záložní zásobu paliva aspoň na 30 km jízdy, oddělenou od hlavní zásoby nebo motorové vozidlo musí mít pro tuto zálohu zvláštní nádrž

pomocnou, třeba přenosnou. Oddělenou zásobou je i zásoba vyznačená ukazatelem paliva nebo zásoba zajištěná trojcestným kohoutem.

(2) Těsnost palivového potrubí nesmí být porušena otřásáním vozidla. Za palivové potrubí lze použít i bezešvých pružných kovových trubek nebo jiných trubek z nepropustného materiálu; palivové potrubí musí být chráněno před mechanickým poškozením. Jednotlivé trubky nesmějí být navzájem spojovány spájením na měkko (letováním), nýbrž jen těsným šroubením nebo přesunutím.

(3) Palivové potrubí musí mít - s výjimkou potrubí traktorů a naftových motorů - uzavírací kohout, který lze uzavřít i za jízdy z místa řidiče. Toto zařízení nemusí být na vozidle, jestliže přívod paliva ke karburátoru nebo ke vstřikovacímu čerpadlu se děje zařízením, které při zastavení motoru přestane palivo dodávat.

(4) Palivové potrubí, karburátor a všechny ostatní součástky, jimiž je vedeno palivo, musí být chráněny před nadměrným teplem a uspořádány tak, aby kapající nebo vypařující se palivo se nemohlo nahromadit ani zapálit horkými součástmi nebo zkratem elektrických zařízení.

(5) Karburátor musí být zařízen a umístěn tak, aby z něho nekapala pohonná látka na výfukové potrubí nebo na součásti zapalovacího, osvětlovacího a spouštěcího zařízení.

§ 29

Elektrické vedení

Elektrické vedení musí být dobře izolováno a vhodně položeno, aby byl pokud možno zamezen vznik zkratu nebo poškození kabelu. Akumulátory musí být umístěny ve vozidle tak, aby se kapalina nerozstříkala nebo musí být učiněno jiné vhodné opatření (bezpečnostní zátky apod.); akumulátory nesmějí být v prostoru pro cestující. Je-li akumulátor umístěn pod sedadlem, musí být zapuštěn ve zvláštní skřínce s těsně přiléhajícími bočními stranami a víkem.

§ 30

Pneumatiky, obruče a pásy

(1) Kola motorových vozidel rychlejších než 30 km/hod. a kola jejich přívěsů a návěsů musí mít pneumatiky nebo pružné obruče. Pneumatikou se rozumí plášť s duší.

(2) Pneumatiky musí být huštěny na předepsaný tlak.*¹⁾ Pneumatiky musí být montovány vždy na ráfky v řádném stavu a příslušných rozměrů. Předepsaný tlak pneumatik musí být na motorových vozidlech, s výjimkou motocyklů a skútrů, motorových vozíků pro invalidy, motorových tříkolek a osobních automobilů, vyznačen na blatnících nebo na jiném vhodném místě, a to na desetiny atmosféry.

(3) Pneumatiky a obruče musí být voleny tak, aby jejich rozměry a způsob konstrukce odpovídaly podmínkám provozu, zejména celkové váze vozidla (tlaku náprav) a jeho největší rychlosti. Běhouny obručí nebo běžné plochy nosných článků nesmějí mít nerovnosti, které by mohly poškodit silnici.

(4) Železné obruče s měrným tlakem do 125 kg váhy na 1 cm šířky obruče jsou přípustné jen u motorových vozidel, jejichž největší rychlost nemůže přestoupit 8 km/hod., a u přívěsů, návěsů a pracovních strojů tažených těmito vozidly.

(5) Železné obruče musí mít hrany zaoblené. Hřebty musí být zapuštěny. Ostruhy (drápky) musí být snímatelné nebo musí být jinak (např. ochrannými obručemi) zajištěny, aby nemohly poškozovat silnici.

(6) U pásových vozidel nesmí řetěz nebo pás vykonávat takový pohyb, kterým by se silnice porušila. Hrany styčných desek a jejich žebra musí být sraženy pod úhlem 15 st. a zaobleny. Zaoblení na podélných stranách musí mít poloměr nejméně 60 mm. Tlak opěrné plochy pásu, zatíženého nosnou kladkou na vozovku v rovině, nesmí být větší než 15 kg/cm².

(7) Nejvyšší přípustná rychlost vozidla hnaných řetězovými pásy činí

a) všeobecně 9 km/hod.,

b) 16 km/hod., jestliže nosné kladky pásů mají 4 cm vysoké pryžové obruče, nebo jestliže opěrné plochy řetězových pásů mají pryžový polštář. Mají-li běžné plochy pryžové polštáře a mají-li kladky 4 cm vysoké pryžové obruče nebo jsou-li zvláště odpérovány, je přípustná rychlost nejvýše 30 km/hod.

§ 31

Tlumič výfuku; topení; nejvyšší přípustná hladina hluku

(1) Každé motorové vozidlo musí mít tlumič výfuku v neustálé činnosti upraven tak, aby řidič nemohl během jízdy jeho činnost přerušit. Páry a zplodiny hoření musí být bezpečně odvedeny dobře utěsněným výfukovým potrubím. Je-li výfukové potrubí přímo pod podlahou vozidla, musí být podlaha chráněna vhodným způsobem před vznícením. Vyústění výfukové trouby nesmí směřovat k pravé boční straně vozidla; k ploše vozovky smí směřovat nejvýše pod úhlem 30 st. od vodorovné polohy. Koncovka výfukového potrubí nákladních automobilů a autobusů s naftovým motorem musí být po 1. červenci 1959 šikmo seříznuta tak, aby výstupní otvor byl eliptický, směřoval dozadu ve směru jízdy a aby jeho velká osa se rovnala dvoj až trojnásobku průměru trouby; sklon koncovky výfukového potrubí těchto vozidel k vozovce musí činit nejméně 15 st., nejvíce 30 st. Ustanovení o tlumiči výfuku se nevztahuje na traktory, jejichž způsobilost k provozu byla schválena před 1. lednem 1953 a

kteřé byly dosud konstruovány bez tlumičů. nejsou dovoleny takové zásahy do palivového ústrojí motoru, které způsobují nedostatečné spalování a tím zvýšené kouření motorů.

(2) Je-li topení ve voze prováděno výfukovými plyny, nesmějí být spoje potrubí pod podlahou. U vozidel vyrobených nebo dovezených po 1. lednu 1959 může být použito tepelné energie výfukových plynů k vytápění vnitřního prostoru vozidla jen prostřednictvím jiného činitele (např. vody, vzduchu).

(3) Budka řidiče nákladních automobilů musí být tak zvukově izolována, aby do ní vnikalo co nejméně hluku.

(4) Ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvem zdravotnictví - hlavním hygienikem Republiky československé - stanoví zvláštním opatřením nejvyšší přípustnou hladinu vnějšího i vnitřního hluku motorových vozidel.

§ 32

Zařízení pro zpětnou jízdu, pro zajištění vozidel na svahu a pro omezení rychlosti

(1) Přesahuje-li pohotovostní váha motorového vozidla 400 kg, musí být vozidlo opatřeno zařízením pro zpětnou jízdu (couvání), jež je ovladatelné ze sedadla řidiče.

(2) Přesahuje-li vlastní váha (§ 57 odst. 3) motorového vozidla 3500 kg, musí být motorové vozidlo, s výjimkou pásových traktorů, kromě předepsaných brzd vybaveno zařízením, kterým je lze zajistit proti sjetí dopředu nebo dozadu (klín apod.).

(3) Vozidla s omezenou rychlostí musí mít zařízení, které zamezuje překročení této rychlosti; je-li toto omezení provedeno vložkou v převodovce, musí být vložka přinýtována.

§ 33

Závěs pro přívěsy

(1) Nákladní automobily s pohonem na více než jednu nápravu nebo s užitečným zatížením 3 také a více a traktory s motorem od 15 koní musí být, pokud to konstrukce vozidla dovoluje, opatřeny závěsným zařízením.

(2) Nákladní automobily s užitečným zatížením 1,5 také a více a autobus, vyrobené nebo dovezené po 1. lednu 1956, musí mít vpředu zařízení dostatečných rozměrů a pevnosti k upevnění tažné tyče; nákladní automobily s užitečným zatížením 1,5 také a více, vyrobené nebo dovezené před 1. lednem 1956, musí mít takové zařízení, dovoluje-li to konstrukce vozidla.

§ 34

Sedadlo řidiče

Sedadlo řidiče musí být vhodně vypořádkováno a odpruženo; musí být umístěno tak, aby řidič nebyl při řízení vozidla nijak omezován, zejména v rozhledu dopředu, na strany, ve výhledu zpětným zrcátkem, a to ani dopravovaným nákladem.

§ 35

Tovární štítky na vozidlech; vyznačení nejvyšší rychlosti

(1) Všechna motorová vozidla musí mít tovární štítek. Tovární štítek musí být připevněn rýhovanými šrouby nebo nýty a údaje na něm musí být vyraženy nebo vyryty.

(2) Mimo to musí být vyraženo nebo vyryto na snadno přístupném místě podvozku a u vozidla, které nemá podvozek, na karosérii výrobní číslo nebo sériové číslo výrobce, na motoru pak výrobní číslo motoru. Není-li výrobní číslo nebo sériové číslo výrobce zjistitelné, musí být nahrazeno úředním označením, shodným se záznamem v technickém průkazu vozidla.

(3) Údaje podle předchozích odstavců nesmí držitel vozidla měnit. Musí být umístěny na přístupném místě, a to vpravo ve směru jízdy, a musí být dobře znatelné. Nesmějí být snadno měnitelné nebo odstranitelné.

(4) Přívěsy a návěsy musí mít tovární štítek na přední straně.

(5) Traktory s rychlostí do 30 km/hod., motorové pojízdné stroje, jakož i motorová vozidla s přívěsy a návěsy, které nemají na všech kolech pryžové obruče (s výjimkou vozidel hnaných řetězovými pásy), musí mít vyznačenu nejvyšší dovolenou rychlost. Vyznačení je nutno provést na zvláštním štítku nebo nápisem na pravé straně vozidla bílým písmem; číslice musí být vysoké 75 - 80 mm, písmena 30 mm, síla číslice 12 mm.

§ 36

Ochranné sklo před řidičem; stírač skla a clona proti slunci

(1) Ochranné sklo před řidičem musí být z pevného materiálu, dokonale průhledného, jehož zlomky nemohou způsobit vážné zranění; jeho průhledem nesmějí být předměty zkreslovány. Ostatní skla mohou být i z jiného průhledného materiálu; osobní automobily určené k dopravnímu podnikání (autodrožky), autobusy a jejich přívěsy a všechna motorová vozidla, jejichž technická způsobilost byla schválena po 1. lednu 1953, avšak musí mít i ostatní skla týchž vlastností jako ochranné sklo před řidičem.

(2) Autobusy, osobní a nákladní automobily musí být opatřeny zařízením nebo vybaveny dostatečně účinným prostředkem proti tvorbě námrazy na ochranném skle před řidičem.

(3) Motorové vozidlo, které má ochranné sklo, musí být opatřeno alespoň jedním samočinným stíračem; toto ustanovení se nevztahuje na motocykly opatřené ochranným štítem.

(4) Autobusy a nákladní automobily musí být opatřeny clonou proti slunci, kterou lze sklopit tak, aby řidič při jízdě nebyl oslňován. Na osobní automobily se vztahuje toto ustanovení, pokud jde o vozidla vyrobená nebo dovezená po 1. lednu 1959.

§ 37

Zpětné zrcátko

(1) Motorová vozidla musí mít alespoň jedno vhodně umístěné zpětné zrcátko, jehož zrcadlicí plocha činí nejméně 50 cm²; zpětné zrcátko však nemusí mít motocykly, skútry, motorové vozíky pro invalidy a motorová vozidla s menší rychlost než 30 km/hod., pokud nemají budku pro řidiče.

(2) Autobusy a nákladní automobily, které nemají motor před budkou řidiče, musí být opatřeny zrcátky, z něhož je vidět s místa řidiče prostor těsně před vozidlem.

§ 38

Počítač kilometrů, rychloměr a tachograf

(1) Motorové vozidlo musí mít počítač kilometrů a měřit rychlosti, jejich údaje se smějí odchylovat nejvýše

a) u počítače kilometrů o +/- 5 % od skutečně ujeté vzdálenosti,

b) u rychloměru v posledních dvou třetinách stupnice o +/- 10 % od skutečné rychlosti vozidla.

(2) Počítače kilometrů a rychloměry nemusí mít motorová vozidla s plnými pryžovými obručkami, vozidla s řetězovými pásy, motorové vozíky pro invalidy, motorová vozidla o rychlosti nižší než 30 km za hodinu a motocykly vyrobené před 1. lednem 1945.

(3) Nákladní automobily a autobusy vyrobené nebo dovezené po 1. lednu 1961 musí mít místo počítače kilometrů a rychloměru tachograf; ministerstvo dopravy stanoví zvláštním opatřením, od kterého dne se tato povinnost vztahuje na ostatní nákladní automobily a autobusy.

§ 39

Zdravotnické prostředky

(1) Při provozu motocyklů a skútrů musí být pohotově sterilní hotový kapesní obvaz a patentní lahvička kožního desinfekčního prostředku. Vybavení zemědělských traktorů zdravotnickými prostředky upraví ministerstvo zemědělství a lesního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(2) V ostatních motorových vozidlech musí být za jejich provozu pohotově souprava zdravotnických prostředků, obsahující nejméně po 1 kuse: kalikové obinadlo 10 cmx5 m, hotový obvaz č. 4, balíček obvazové vaty lisované 25 g, hydrofilovou gázu 1/2 m, náplast 4 cmx1 cm, náplast s polštářkem 6 cmx10 cm a pero s antiseptickým prostředkem v pouzdře. V autobusech a trolejbusích musí být za jejich provozu na místě zřetelně označeném uloženo pro každých 8 sedadel po jedné soupravě zdravotnických prostředků; aspoň jedna souprava musí být hotově v nákladních automobilech, dopravují-li hromadně osoby.

(3) Zdravotnické prostředky musí být v nepropustném obalu a v upotřebitelném stavu.

(4) Ustanovení o zdravotnických prostředcích při provozu motocyklů, skútrů, traktorů a ostatních motorových vozidel, s výjimkou autobusů a trolejbusů, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1960.

§ 40

Stínění rušivých elektromagnetických vln

Motorová vozidla musí být v rozsahu, který stanoví ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvem spojů a příslušnými výrobními ministerstvy, vybavena zařízením, které zamezuje nad stanovenou mez šíření rušivých elektromagnetických vln při jiskření elektrických zařízení vozidla.*)

§ 41

Doplňující ustanovení pro některé druhy motorových vozidel.

(1) Při provozu motorových vozidel, poháněných parou, zkapalněným plynem, stlačeným plynem, plynem rozpuštěným v kapalině nebo generátorovým plynem, nutno dodržovat ještě zvláštní podmínky obsažené v příloze I.

(2) Autobusy a osobní automobily určené k přepravě osob v dopravním podnikání (autodrožky) musí být opatřeny nejméně jedním spolehlivým hasicím přístrojem a s mrazuvzdornou náplní, kterou je možno hasit i hořlavé tekutiny (benzín, jeho směsi apod.). V autobusech musí náplň vážit alespoň 8 kg nebo musí hasicí přístroj mít obsah nejméně 5 l, v osobních automobilech alespoň 1,6 kg, popřípadě 2 litry. V autobusech není být přístroj umístěn tak, aby byl přístupný řidiči i cestujícím.

(3) Nákladní automobily a traktory s rychlostí nad 20 km/hod. Musí být opatřeny ochranným sklem před řidičem a také stříškou nad jeho sedadlem.

(4) Sedačky traktorových přívěsů vyrobených nebo dovezených po 1. lednu 1959 musí mít po stranách opěradla a vpředu vhodné zařízení zabráňující vypadnutí (zábradlí, zajišťovací pás apod.); traktorové přívěsy, které byly dány do provozu před 1. lednem 1959, musí být těmito zařízeními opatřeny nejpozději k 1. lednu 1960.

(5) Přívěsy a návěsy pro přepravu osob musí mít dvojité závěsné zařízení; přívěsy a návěsy, jejichž celková váha přesahuje 10 t a jichž se užívá za motorovými vozidly s rychlostí přes 30 km/hod., musí mít předstih brzdění. Toto ustanovení platí pro

přívěsy a návěsy vyrobené nebo dovezené po 1. lednu 1961.

(6) Zkoušení a přejímání vzduchojemů motorových vozidel upravují zvláštní předpisy (Československá státní norma ČSN 30 3507). Revizi vzduchojemů brzdového zařízení silničních motorových vozidel (tlakovou zkoušku a prohlídku) provádí periodicky dozorní orgán ministerstva, v jehož sektoru vozidlo je nebo bude v generální opravě, popřípadě orgán tímto ministerstvem zmocněný. Revize se provádí při generální opravě, nejpozději však do 6 roků nebo po havárii vozidla, a to podle ustanovení přílohy II této vyhlášky.

(7) Motocykly a skútry musí být opatřeny stojánkem nebo jiným zařízením, umožňujícím jeho bezpečné postavení, opustí-li jej řidič. Motocykly musí být vybaveny bezpečnostními kryty primárního a sekundárního řetězu. Toto ustanovení platí pro motocykly vyrobené nebo dovezené po 1. lednu 1959.

(8) Motorová vozidla, jejichž technická způsobilost byla schválena po 1. lednu 1959, která mají náhradní kolo těžší než 50 kg, musí být vybavena vhodným pomocným zařízením pro zdvihání kola.

(9) Autobusy a trolejbusy vyrobené nebo dovezené po 1. lednu 1959 musí být konstruovány tak, aby jejich užitečné zatížení odpovídalo nejvyšší obsaditelnosti vozidla (největšímu počtu sedících a stojících osob), při čemž se počítá váha jedné osoby (včetně zavazadel) 75 kg, v městské dopravě 70 kg, a plocha k stání pro jednu osobu 0,125 m².

(10) Nákladní automobily a autobusy o celkové váze 10 t a více, vyrobené nebo dovezené po 1. lednu 1961 musí být vybaveny pomocným řídicím zařízením.

§ 42

Vybavení motocyklu a skútru sedlem pro spolujezdce

(1) Bylo-li při schválení technické způsobilosti motocyklu a skútru dovoleno opatřit motocykl a skútr dalším sedlem, musí být toto sedlo umístěno za sedlem pro řidiče, pevně spojeno s nosičem zavazadel nebo se zvlášť vyztuženou částí blatníku a pérováno nebo zhotoveno z materiálu zaručujícího dostatečné pérování; obě sedla mohou být uspořádána jako dvojsedlo.

(2) Na motocyklu a skútru s dalším sedlem musí být též stupačky pro spolujezdce.

§ 43

Vybavení a výstroj motorových vozidel, přívěsů a návěsů

(1) Motorové vozidlo musí mít při provozu prostředky a pomůcky, aby bylo možno opravit běžné závady vzniklé na vozidle (přívěsu a návěsu), odstranit překážky na silnici nebo zajistit náklad před poškozením. Tyto prostředky a pomůcky s vozidlem nespojené, jako nářadí, náčiní, plachta a plachtové oblouky, pokrývka chladiče, náhradní díly a součásti, tvoří vybavení vozidla.

(2) Pomocná zařízení, pomocní přístroje a jiné pomůcky s vozidlem pevně spojené, jako jeřáb, dílenské zařízení, naviják apod., tvoří pracovní (účelovou) výstroj vozidla.

(3) Osobní automobily, autobusy, nákladní automobily a traktory musí mít toto vybavení:

1. roztáčení kliku (pokud možno odnímatelnou), nejde-li o motorová vozidla s pohonem naftovým nebo o vozidla, která nemají zařízení pro roztáčení motoru klikou,

2. autobusy a nákladní automobily o vlastní váze nad 3500 kg zásuvku pro přenosnou elektrickou svítilnu,

3. u nákladních automobilů se sedadlem řidiče za motorem s dovoleným zatížením 5 také a více a u autobusů, jejichž podvozek odpovídá dovolenému zatížení těchto nákladních automobilů, vyznačení šířky vozidla (tykadla),

4. náhradní kolo s pneumatikou (obručí) v předepsaném stavu (nevztahuje se na zemědělské traktory),

5. dvě matice k diskovým kolům k použití na obou stranách (nevztahuje se na zemědělské traktory),

6. jednu zapalovací svíčku s těsněním ve zvláštním obalu; týká se vozidel s motory s elektrickým zapalováním,

7. náhradní pojistky (pět kusů),

8. po jedné náhradní žárovce od každého použitého druhu (ve zvláštním obalu),

9. hustilku nebo láhev se stlačeným plynem, pokud vozidlo nemá kompresor, a pokud nejde o vozidla s pneumatikami o předepsaném tlaku tři atmosféry a výše,

10. zvedák odpovídající typu automobilu,

11. klíč na svíčky,

12. kolovrátek (klíč na matice kol).

(4) Přívěsy o celkové váze větší než 750 kg a návěsy musí mít toto vybavení:

1. držák náhradního kola,

2. náhradní kolo s pneumatikou (obručí) v předepsaném stavu.

(5) Motocykl a skútr musí mít toto vybavení:

1. jednu zapalovací svíčku s těsněním,

2. náhradní pojistku,

3. po jedné náhradní žárovce od každého použitého druhu,

4. hustilku,

5. klíč na svíčku.

(6) Jednotlivé druhy a typy motorových vozidel a jejich přívěsy a návěsy, musí mít ještě vybavení stanovené technickými a přijímacími podmínkami výrobce.

(7) Pro autobusy a nákladní automobily o užitečném zatížení od 1 t výše a pro speciální automobily musí být pohotově dvě nádoby na záložní palivo po 20 l obsahu, pro ostatní automobily jedna taková nádoba; pro osobní automobily mohou být místo jedné nádoby o 20 l dvě nádoby po 10 l obsahu. Tyto nádoby nemusí být na vozidle při jeho provozu. Autobusy, nákladní automobily o užitečném zatížení od 1 t výše a speciální automobily vyrobené nebo dovezené po 1. lednu 1955 musí mít však zařízení pro umístění dvou nádob na záložní palivo po 20 l obsahu.

(8) U nákladních automobilů, autobusů a traktorů musí být výstroj uvedená v odstavci 3 (s výjimkou náhradního kola s pneumatikou - obručí) umístěna ve zvláštní skříňce.

§ 44

Technická nezpůsobilost motorových vozidel k provozu

(1) Neodpovídají-li motorová vozidla technickým podmínkám stanoveným pro jejich provoz (§§ 1 až 43) v takové míře, že bezprostředně ohrožují bezpečnost a plynulost provozu nebo bezpečnost osob a majetku nebo poškozují silnici, musí být vyřazena z provozu po dobu, dokud závady nejsou odstraněny.

(2) Za takové závady se pokládají zejména:

1. vůle řízení převyšující na volantu 36 st.; u vozidel s rychlostí přes 100 km/hod. vůle převyšující 27 st.,
2. kmitání předních kol znesnadňující podstatně udržování přímého směru jízdy,
3. značně poškozené disky,
4. pojíždění vozidla se strany na stranu,
5. nedostatečně upevněný slupek řízení nebo volantu,
6. ohnutí přední náprava nebo součást řízení,
7. viditelné stopy po unikání benzínu, nafty nebo oleje, jakož i vady plynového zařízení u vozidel s pohonem na plyn,
8. poškozené pérování,
9. nedostatečně upevněná karosérie k podvozku vozidla,
10. snížená účinnost brzd o více jak 20 %, než je stanoveno v § 18,
11. blokování jednoho nebo více kol,
12. nutnost opětovného sešlápnutí pedálu provozní brzdy před vyvoláním brzdícího účinku,
13. nesvítící levý nebo oba přední světlomety,
14. nemožnost tlumit dálková světla,
15. špatně seřízené světlomety způsobující oslnění řidiče protijedoucího vozidla i při tlumeném světle,
16. nadměrné kouření motoru, zejména když vytváří clonu, která znemožňuje nebo ztěžuje viditelnost uživatelům silnice, nebo když jinak nadměrně znečišťuje ovzduší.

(3) U zemědělských traktorů a jiných pracovních strojů, u nichž to způsob jejich konstrukce vyžaduje, může dopravní inspektorát povolit vyšší vůli volantu než 36 st., ne však vyšší než 50 st.; úleva musí být vyznačena v technickém průkazu a v osvědčení o technickém průkazu.

(4) Pro trolejbusy platí kromě ustanovení odstavců 1 a 2 ještě zvláštní předpisy.*)

§ 45

Ustanovení pro trolejbusy

Ustanovení §§ 7 až 41 a § 44 platná pro autobusy platí, pokud se z nich jinak nepodává, i pro trolejbusy, s výjimkou ustanovení vztahujících se na motor, jeho příslušenství a na pohonné látky.

Oddíl 3

Technické podmínky provozu nemotorových vozidel

§ 46

Řídicí ústrojí

Řídicí ústrojí vozidel musí vždy zajišťovat jejich snadné řízení a otáčení.

§ 47

Brzdy

(1) Všechna vozidla musí být opatřena brzdou; toto ustanovení se netýká saní a vozíků ovladatelných silou řidiče a zemědělských a lesních pracovních strojů, pokud při odpojení tažného vozidla se vlivem odporů, způsobených jejich vlastní vahou, nemohou uvést do pohybu.

(2) Brzda vozidel musí být umístěna tak, aby jí bylo možno obsluhovat z pravé strany ve směru jízdy nebo musí mít zezadu obsluhovatelnou brzdu zadních kol (brzdu vřetenovou).

(3) Brzdou se musí docílit zmírnění rychlosti plně zatíženého vozidla a zastavení na jakémkoliv sklonu vozovky, aniž by vozovka byla poškozována.

(4) Brzdících botek, dřev a řetězů smí být použito jako pomocných prostředků k brzdění jen ve stavu nouze, jestliže není možno vozidlo zabrzdit brzdou.

§ 48

Osvětlení vozidla; odrazová skla

(1) Za snížené viditelnosti musí mít vozidla na silnicích nejméně jednu neoslňující svítlnu s bílým nebo slabě žlutým světlem; má-li vozidlo jednu svítlnu, musí být umístěna vpředu tak, aby světlo bylo viditelné zepředu i zezadu. Má-li vozidlo dvě svítilny, musí být umístěny ve stejné vzdálenosti od podélné osy vozidla a jejich světla musí být viditelná zepředu i zezadu.

(2) Osvětlení nemusí mít vozidla

- a) tažená řádně osvětleným vozidlem, jehož světlo je zezadu viditelné,
- b) tažená, vedená nebo tlačena chodci, nejsou-li s nákladem širší než 1 m,
- c) stojící na silnici, jsou-li dostatečně osvětlena odjinud.

(3) Každé vozidlo - i přívěsné - musí být vzadu opatřeno dvěma červenými odrazovými skly. Červená odrazová skla musí být umístěna ve stejné vzdálenosti od podélné osy vozidla, a to jejich vnější kraje ne dále než 40 cm od vnějšího okraje vozidla a jejich spodní kraje ne výše než 100 cm nad vozovkou.

(4) Každé vozidlo - i přívěsné - musí být opatřeno na levém okraji přední strany bílým odrazovým sklem, jehož vnější okraje nesmí být umístěny ve vzdálenosti větší než 40 cm od vnějšího okraje vozidla a spodní okrajem ne výše, než 100 cm nad vozovkou. Musí být umístěno tak, aby nebylo zakrýváno potahem.

(5) Vozidla uvedená v odstavci 2 a zemědělské a lesní pracovní stroje, která není třeba ověřovat brzdou (§ 47 odst. 1) musí mít za snížené viditelnosti alespoň jedno červené odrazové sklo umístěné vzadu na levé straně vozidla; jeho spodní okraje nemusí být výše než 100 cm nad vozovkou.

§ 49

Světla a vybavení jízdních kol

(1) Jízdní kolo musí mít za snížené viditelnosti vpředu svítlnu s bílým nebo slabě žlutým neoslňujícím světlem, které musí být viditelné za noci bez atmosférických poruch na 300 m zepředu. Svítlna musí být skloněna tak, aby světelný kužel dopadal na rovinu nejdále do vzdálenosti 20 m před svítlnou dá svítlna musí být upevněna tak, aby se její sklon za jízdy nemohl měnit.

(2) Jízdní kolo musí mít dvě na sobě nezávislé účinné brzdy a jasně znějící zvonek, slyšitelný na dostatečnou vzdálenost; jiné zvukové výstražné znamení není přípustné.

(3) Jízdní kola musí být opatřena vzadu červeným odrazovým sklem ne výše než 100 cm nad vozovkou; mohou mít vzadu i červené světlo. Mimo to mohou mít červená nebo žlutá odrazová skla na okraji obou šlapadel. O opatření přívěsných vozíků za jízdními koly odrazovými skly a o vlastnostech odrazových skel platí ustanovení § 48 odst. 3 a 6; účinná plocha odrazového skla může být však jen 10 cm².

§ 50

Platnost technických podmínek provozu motorových vozidel pro vozidla nemotorová

Pro nemotorová vozidla platí obdobně předpisy o obrysech, rozměrech, tlacích a vzdálenosti náprav a předpisy o pneumatikách a obručích, platné pro motorová vozidla (§ 7 odst. 1, §§ 8 až 10 a § 30).

Oddíl 4

§ 51

Výjimky

(1) Ministerstvo dopravy nebo orgán jím pověřený může předepsat i jiná technická zařízení a stanovit další podmínky nebo povolit výjimky pro provoz vozidel, jejichž určení, rychlost nebo zvláštní konstrukce to vyžadují nebo dovolují.

(2) O povolování výjimek pro provoz jednotlivých motorových vozidel, přívěsů a jízdních souprav, jejichž rozměry (§ 8) nebo tlak náprav a celková váha (§ 9) přesahují stanovené meze, platí ustanovení vyhlášky ministerstva vnitř. č. 145/1956 Ú. I.

(3) Povolení výjimek z technických podmínek pro typy motorových vozidel nebo pro provoz motorových vozidel, popřípadě jejich částí, musí být vyznačeno v technickém průkazu motorového vozidla, pokud není v povolení výjimky stanoveno jinak.

Část druhá

Podmínky vycviku v řízení motorových vozidel

§ 52

Oprávnění k vycviku

Výcvik řidičů motorových vozidel mohou provádět, splní-li stanovené podmínky (§ 53), ve svých učilištích, kursech a kroužcích

- a) Svaz pro spolupráci s armádou,
- b) závody a orgány státní správy pro své zaměstnance nebo pro členy dobrovolných organizací,
- c) školy pro své žáky, pokud je výcvik, obsažen v jejich učebních osnově,
- d) ve výjimečných a jednotlivých případech odborně způsobilí řidiči, není-li možnost výcviku podle písem. a) až c).

§ 53

Podmínky provádění výcviku

(1) Podmínkou provádění výcviku je

a) souhlas krajského dopravního inspektorátu příslušného podle místa výcviku; před udělením souhlasu není zahájení výcviku přípustné,

b) zajištění řádného chodu výcviku, a to:

1. prováděním výcviku v jízdě ve stanoveném rozsahu oprávněným učitelem výcviku, pokud nejde o případ § 52 písm. d),
2. užíváním vozidel opatřených zařízeními zajišťujícími bezpečnost jízdy, pokud nejde o případ podle § 52 písm. d),
3. prováděním teoretického výcviku způsobilými učiteli, kteří vyhovují podmínkám stanoveným vyhláškou č. 145/1956 Ú. l.,
4. pomůckami k výcviku v rozsahu předepsaném osnovou

(2) Veškerý výcvik se provádí podle jednotných zásad; jeho rozsah, podrobné podmínky a způsob, jakož i výjimky z ustanovení odst. 1 stanoví učební osnova, kterou vydává ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvy vnitra a národní obrany.

Část třetí

Ustanovení společná a závěrečná

§ 54

Rozsah platnosti pro jednotlivé druhy motorových vozidel

(1) Ustanovení platná pro osobní automobily se vztahují na motorová vozidla, která jsou zvláštěm zařízena pro dopravu nejvýše 8 osob mimo řidiče a na motorová vozidla zařízená pro dopravu osob i nákladů (station-wagon); na motorová vozidla zařízená pro dopravu více než 8 osob mimo řidiče se vztahují ustanovení platná pro autobusy.

(2) Ustanovení platná pro nákladní automobily se vztahují na motorová vozidla zvláštěm zařízená pro dopravu nákladů, a to i na vozidla dodávková o dovozeném zatížení do 900 kg a s podvozkem osobních automobilů, Ustanovení platná pro přívěsy se vztahují i na přívěsné vozíky motocyklů.

(3) Na motorové tříkolky se vztahují ustanovení o automobilech; jde-li však o motorové tříkolky, které vykazují podstatné znaky motocyklů (řízení řídítka a motocyklový rám, na němž je umístěno sedlo řidiče), vztahují se na ně ustanovení platná pro motocykly s přívěsným vozíkem.

(4) Na motorové vozíky pro invalidy se vztahují ustanovení o automobilech jen, jde-li o motorové vozidlo tří- nebo čtyřkolové o nejvyšší pohotovostní váze 300 kg a o rychlosti přesahující 45 km/hod., jež je určeno a stavěno výhradně pro potřebu osob postižených nemocí nebo tělesnou vadou.

(5) Ustanovení platná pro motorová vozidla se vztahují také na pracovní stroje, které se mohou vlastní motorickou silou pohybovat po silnici (motorové pluhy, pojízdné drtiče štěrku, silniční válce apod.), i když jejich rychlost nepřesahuje 15 km za hodinu (§ 5).

(6) Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na zvláštní motorová vozidla ozbrojených sborů, která určí příslušná ministerstva.

§ 55

Rozsah platnosti pro městská kolejová vozidla a pro jízdní kola s pomocným motorem

(1) Na městská kolejová vozidla se vztahují ustanovení této vyhlášky o ukazatelích směru a o zpětném zrcátku, platná pro motorová vozidla. Ustanovení vyhlášky o koncových a brzdových světlech, platná pro motorová vozidla, se vztahují na městská kolejová vozidla vyrobená nebo dovezená po 1. lednu 1956:

(2) Ustanovení platná pro motorová vozidla se nevztahují na jízdní kola s pomocným motorem o nejvyšším obsahu válu 50 cm³ (u typu Sachsonette 60 cm³) za předpokladu, že jejich konstrukce zachovává všechny normální znaky jízdních kol, a na jiná vozidla poháněná motorem o obsahu válců nejvýše 50 cm³, je-li jejich pohotovostní váha menší než 50 kg (např. mopedy).

§ 56

Rozsah platnosti pro motorová vozidla registrovaná v cizině

Pro motorová vozidla registrovaná v cizině platí ustanovení této vyhlášky, jen pokud zvláštními předpisy, zejména mezinárodními úmluvami, není stanoveno jinak.

§ 57

Výklad některých pojmů

(1) Přívěs je silniční vozidlo pro přepravu osob nebo nákladů, které nemá vlastní zdroj pohonu a připojuje se za motorové vozidlo.

(2) Návěs je nesamostatné silniční vozidlo pro přepravu osob nebo nákladů, které nemá vlastní zdroj pohonu a jehož přední část je upravena k nasazení na tažné motorové vozidlo, na které se přenáší i podstatná část celkové váhy návěsu.

(3) Vlastní vahou vozidla se rozumí váha vozidla bez vybavení a pracovního (účelového) výstroje a bez nákladu a obsluhy, avšak včetně váhy provozních hmot.

(4) Pohotovostní vahou vozidla se rozumí vlastní váha vozidla včetně váhy vybavení a pracovního (účelového) výstroje; u traktorů včetně zátěže.

(5) Užitečným zatížením vozidla se rozumí přípustná váha nákladu nebo dopravovaných osob; u osobních vozidel včetně váhy řidiče. U traktorů a tažných vozů pro návěsy užitečné zatížení nepřichází v úvahu.

(6) Dovolným zatížením vozidla se rozumí váha vybavení a pracovního (účelového) výstroje a užitečné zatížení; u nákladních a speciálních automobilů, autobusů a přívěsů mimo to též váha obsluhy. U tažných vozů pro návěsy se dovolným zatížením vozidla rozumí váha vybavení a pracovního (účelového) výstroje, přípustné zatížení nosné desky a váha obsluhy.

(7) Celkovou vahou vozidla se rozumí pohotovostní váha a užitečné zatížení a u nákladních a speciálních automobilů, autobusů a přívěsů mimo to též váha obsluhy. U tažných vozů pro návěsy se celkovou vahou vozidla rozumí pohotovostní váha, přípustné zatížení nosné desky a váha obsluhy.

§ 58

Ustanovení zrušovací

U zrušuje se vyhlášky č. 197/1953 Ú. I., o podmínkách pro provoz vozidel na silnicích, ve znění vyhlášky č. 159/1955 Ú. I.

§ 59

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1958.

Ministr:

Dr. Vlasák v. r.

*) §§ 35 a 36 vládního nařízení č. 37/1951 Sb., o vybudování a provozu drah, ve znění vládního nařízení č. 37/1954 Sb.

*) ČSN 30 0550 "Zkoušení účinnosti brzd."

*) Vyhláška ministerstva dopravy č. 144/1958 Ú. I., o hospodárnosti provozu silničních vozidel pro motorovou dopravu.

*) Částka 88 Úředního listu z roku 1954.

*) Pravidla technického provozu městské dopravy.